

Ad 2.

Samtidig med boligministeriets oprettelse i slutningen af 1947 blev arbejdskraftudvalget henført under dette ministeriums sagsområde, og udvalgets opgave blev udvidet, således at det foruden at give indstilling i forbindelse med administrationen af det i sommeren 1947 indførte byggestop tillige skulle fungere som rådgivende for boligministeren i alle spørgsmål vedrørende byggeriets forsyning med arbejdskraft.

Denne rådgivende virksomhed er siden da fortsat, og udvalget har løbende beskæftiget sig med en række af byggeriets problemer, såsom produktiviteten inden for byggeriet, rationaliseringsbestrebelse, uddannelses- og tillæringsproblemer, arbejdskraftens sammensætning, lokalisering og bevægelighed m. v. Udvalget har på disse punkter i betydelig grad lettet ministeriets overvejelser af de vidtrækkende problemer med hensyn til byggeriets tilrettelæggelse og udførelse samt arbejdspladsernes bemanding, som de senere års udvikling har nødvendiggjort. Denne udviklingsproces er langtfra tilendebragt, idet de afgørende overvejelser om f. eks. størrelsen af de kommende års byggeopgaver og disse opgavers fordeling på det håndværksmæssige og det industrialiserede byggeri stadig må tages op og revideres også under hensyntagen til den til rådighed stående arbejdskraft og dennes fordeling på faglærte og ufaglærte og prognosen for udviklingen på dette felt.

Det særlige problem om sæsonudjævning inden for byggeriet drøftes løbende med arbejdskraftudvalget.

Samtidig har udvalget virket som rådgivende organ for boligministeriet med hensyn til administrationen af byggerereguleringen; på dette område er behovet for udvalgets rådgivende virksomhed aftaget i takt med byggerereguleringens afvikling.

Boligministeriet lægger vægt på fortsat at have mulighed for at kunne rådføre sig med arbejdskraftudvalget og i det hele have direkte kontakt med en alsidig repræsentation for byggefagene både på arbejder- og arbejdsgiverside.

Det er i øvrigt af værdi for ministeriet, at udvalget regelmæssigt foretager en vurdering af beskæftigelsessituationen inden for byggesektoren på grundlag af medlemmernes praktiske erfaringer og de foreliggende oplysninger om arbejdskraftforsyningen, om omfanget og sammensætningen af det igangværende byggeri samt planerne om påbegyndelse af nyt byggeri.

Foranlediget af en anmodning fra arbejder- og arbejdsgiverorganisationen har arbejdskraftudvalget påbegyndt en bred undersøgelse af størrelsen af den forventelige tilgang til byggefagene. Problemet om lærlingetilgangens størrelse hænger nøje sammen med de kommende års kapacitet inden for fagene, og denne må sammen med overvejelser om arbejdsopgavernes mængde være afgørende for, om der skal forudses knaphed på arbejdskraft eller fare for arbejdsløshed. Ministeriet tillægger denne undersøgelse og udvalgets drøftelse heraf den største betydning.

Det vil desuden fortsat være nødvendigt for boligministeriet at kunne hente udvalgets råd og støtte i spørgsmålet om vinterbyggeri. På grundlag af arbejdskraftudvalgets indstilling udsendte boligministeriet bekendtgørelsen af 28. februar 1966 om vinterbyggeri og i tilslutning hertil cirkulæret af 1. juni 1966 om arbejdsgrundlag og foranstaltninger ved vinterbyggeri. Herved indførtes som noget nyt inden for byggeriet, at i princippet alle byggearbejder skal tilrettelægges og gennemføres, således at de ikke hindres af vintervejrlig. Såvel arbejder- som arbejdsgiverrepræsentanterne i udvalget gav tilsagn om at ville støtte bestræbelserne på at sikre, at kravene om vinterbyggeri efterleves. Boligministeriet må således til stadighed have mulighed for at lægge de tilfælde, hvor enkelte organisationers medvirken eventuelt ikke har været af det forudsatte omfang, op til overvejelse i udvalget. Når den første vinterperiode efter de nye reglers indførelse er forløbet, skal udvalget foretage en samlet vurdering af, hvordan reglerne har virket i praksis, og i tilslutning hertil bedømme den særlige indsats, der ydes af boligministeriets vinterkonsulenttjeneste